

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Julio papa [et] [con]fessore. Cap[itulum]. xlvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

dea constitutus inter concaptuos legis transgressores iudicauit: et precipue quosdā de tribu dan et gad q̄ in deum committerent impias legis persequendo custodes et fecit: ut dicit epiphanius contra eos prodigiū magnū: quia filii eorū et vniuersa pecora a serpentibus perierūt. Et predixit: Quod tribus ille non reuerteretur ad propria: sed in medie regionibus remanerent. Ob hoc exacerbati distraxerunt eūz equis per crepidines saporiū et excerebauerūt eum. Sepe peleruntq; eum in sepulchro sem et arphazath in spelūa duplice. iii. idus aprilis. Hec hieronymus et iosephus et ex historia scholastica aq; ex chronica guilielmi.

(De sanctis pluribus martyribus. Cap. xlii.)

Artyes plurimi furent illi: qui cuz sancto alexandro papa in codē carcere tenebantur inclusi sub custodia quirini tribuniti: de quo supra actum est. iii. ian. aprilis. Qui cuz vidissent qualiter sanctus alexander papa quirini filiam a gibbo sanasset: et verba eius predictionis audissent: omnes ad xp̄m conuersi sunt: et a sanctis presbyteris euēntio et theodo lo bap̄tizari: et ab eodem pontifice confirmati. Et cum quirinus eis carcerē aperuerisset: ut abiēt soluti: noluerūt abire: martyri gloriā expectantes. Postq; autē aurelianus princeps quirinū tribunum martyrizari fecit: et hos omnes christianos effectos cognovit: et veste nauī impositos in altum mare deduci iussit: et illi ligatis ad colla lapidib; in profundū demergit. Qui passi sunt. iii. id. aprilis.

(De sancto apollonio presbytero martry et sociis martyribus. Cap. xliii.)

Pollonius presbyter et marty: ut ait hieronymus in vita patrum: dum vitā magnificaz sanctitatis inter monachos egisset: et sacerdos ordinat̄ esset: persecutionis tempore christianos circuens horabatur. Qui tentus a paganis et in carcere missus a quadam philemonē custode maximis conuictis exprobabatur. Quem tandem apollonus exēplo sue mirabilis patientie ad xp̄m conuertit. Dum autē philemon corā populo et iudice se xp̄ianum esse clamaret: multis ab eo torturis et aiatus est. Cum ḥo decepto huius apollonii didicisset: ipm̄ coraz se ductū vna cū philemonē ignibus tradi subet. Sed flammam illos in modū clibanū circumdante nubes roida de celo veniens ignem extinxit: et vterq; omnino illesus exiuit. Quo miraculo iudex cuz multis de populo crediderunt. Hoc autē dum alexandrie prefectus audist̄ et apollonium et philemonē acoēs christianos effectos in profundo mari demergi fecit: qd̄ sanctis illis baptis-

Quartus

mum fidei reportauit. Qui passi sunt. iii. idus aprilis. Quorum omnium corpora ab vndis ad littū deiecta et xp̄ianis alexandrie digno sunt honore tumulata: ubi multis miraculis clarēt.

(De sancto philippo episcopo creten. Cap. xliii.)

Hilippus episcopus creteni. urbis cortine. Eius meminit dionysius in epistola sua: quā scripta ad ecclesiam ipsius ciuitatis: insignem aduersus martionem edidit litem magnisq; virtutibus et optimis studiis predictus fuit. Fioruit quoq; temporibus antonini veri: et lucii aurelii imperatorū. Qui vita et doctrina clarens in ipsa ciuitate: quiete in christo. iii. idus aprilis.

(De sancto Eustorgio epo. Cap. xlv.)

Eustorgius episcop⁹ natione grecus ab imperatore constantinopolitano legat⁹ ad medio lanenses missus est. Qui tantum gratius extitit ciuib;: ut ipso inde redeunte: cum sedes vacasset ipsum archiepiscopum eligerent. Sed ille incosulto principe electori noluit consentire. Sicq; constantinopolim redit et imperatori quod factum fuerat nunciavit. Imperator ḥo gratissimum habuit eumq; consecrandum mediolanum remisit. Insuper trium magorum corpora in arca maxima sepulta: dudum de perfide constantino politim adducta eustorgio pro munere concepit: que sanctus in nauī usq; ad portum detulit. Eum autem arcum cum corporibus currui insuovisser: et iunctis pluribus paribus boū ea trahere nō possent: diuina reuelatione due sole iuuence paupercule mulieris devote plastro apposite leuissime currum trahabant: quarum vnam in itinere lupus occidit. Noxq; sancti episcopi lupō mandauit: ut vice iuuence mediolanum usq; suppleret. Statimq; lupus oī de posita feritate mensuetus vehiculū se exhibuit et lucrus vna cuā alia iuueca mediolanū currus pertrapit ubi sanctorū magozū corpora tumulata quietuerunt usq; ad tēpus federici imperatoris cognōte barbarosa. Quo tēpus mediolanū euerso arca dimissa sc̄orū corpora coloniā translatā sunt. Sanctus aut̄ eustorgius in pontificem cōsecrat⁹ post laudabilia scritaris opera in dñs quiete mediolanū sepulitus. iii. idus aprilis.

(De sancto Iulio papa et professore. Cap. xlvi.)

Alinus papa natīde roman⁹ ex vatre rustico marco secundo romā pontifici in epāru successit: et sedid annos. xi. mēses ii. dies. viii. Hic cōstituit ut nullū clericū ad causam in publico dicat nisi in ecclesia;

De sanctis in mense aprilis occurrentibus

Fo. xch.

Huius precepto orientalis episcopi thronos suscipere: et constituit ut oia monumera chartarum ecclesiasticarum rerum per romane ecclesie fieret primiscripitu. Quius tempore celebrata est prima synodus niceana. cccvij. episcoporum in qua damnata est heres arrianorum qui asserebat filium unigenitum patrem. Hoc enim factum est adhuc vii mense constantino augusto. Quo humanis exempto iulius papa cxxiiij. anno et tribulaciones multas perpassus est a constantino augusto heretico. Tadē post mortem eius ad sedē beatū petri cū gloria renersus est. fecit duas basilicas: unā in foro; altā sanctiva lentini via staminis. Quieuit in pace p̄dile idus aprilis: et sepultus est in cimiterio calopodij militario tertio ab urbe. Et cessauit episcopatus dies quindecim. Hic vnam de incarnatione domini ad Dionysium scriptis epistolas.

De sancto zenone abate. Cap. xviii.

Sancti abbatis discipulus fuit. De quo refert heracitus inter cetera eius virtutis et constantie insignia: Quid in ardenter solis egyptia regione scribit in causate quinque diebus se desiccans in sole; ut et hoc probaret utrum tormenta tolerare posset. Et post mortem penitentia opera migrans in egypto pridie idus aprilis.

De sancto Hermingildo rege et martyre. Cap. xlvii.

Enō monachus silua, martyris anno sexto tyberis secundi imperatoris videlicet anno gratiae cccccv. martyrum passus est: qui lemnigildi regis visigothorum filius sigiberti regis filia duxit uxorem. Ad cuius suggestionem audita predicatione sancti leandri hispani episcopi ab arriana heresi ad catholicam fides conuersus ac more catholicō baptizatus est. Quem pater arrianus ut ad suā heresim rediret: et premis suaderet et minis terrere conatus est. Eius ille in veritate fidei catholice constanter persistet. Primo quidē eū pater regno puerit: rebus omnibus spoliavit. Deinde collo manibusque ferro vincit in arta custodia manuspaust. Qui omnia pro Christi amore continebat. Supueniente non festinante pater misit ad eum noctu perfidus pater episcopum arrianum ut de manu eius sacrificia communione acciperet. Quod vir dominus non soli facere renuit: sed etiam arriano episcopo durius exproubavit. Ob hoc pater indignatus missis apparitoribus ipsum in codice carcere securi in capite ei constituta excerebrari fecit: sic regnum celeste rex et martyr intravit. Ad cuius corporis tuba nocturno tempore psalmodie cantus audiebantur: et lampades accense a pluribus videbantur. Pater non post filii occisionem mortis ei penituit: et ad fidem catholicam deuenisset; si getis sue furorē non formi-

dasset: mortis tamen reprobatio filii suū regem futurū sc̄o leādro p̄dicto episcopo commendauit: q̄ fratrem martyrem nō p̄ez p̄fidū securi ab arriana p̄ste puerfus: ab eodem episcopo baptizatus est: totāq; vita signothorū gentē ad vera pdixit fidē. Passus est aut̄ sc̄tus herminigildus idibus aprilis.

De sanctis Carpo episcopo et sociis martyribus. Cap. xlii.

Arpus ep̄s: papyri us diaconus: et agathonica optima femina apud pagam aie utrū exēplo martyris pionii martyriū passi sunt tpe antonini veteri et aurelii cōmodi impatorū: ut in sūb. lib. eccl. hystorie reperit. Eū quibus et sustinuit vir mirabilis qui iā sc̄o libri p̄ defensione religiosis nō e scriptū indicib⁹ obtulerat remunerationē lingue fidelis et eruditæ martyrem unus accepit: quodā p̄bo crescente nomine et insidiante: quem sepius disputādo confudat: qui passi sunt idibus aprilis.

De sancto Justino martyre. Cap. l.

Justinus martyris de q̄ supra p̄ximō dictum est bacchus chlade p̄scī filius ex urbē neapoli palestine p̄bie n̄re sectatoꝝ pluris scriptis volumina pro religione christiana. Nam contra paganos volumen in signe p̄tolit: in quo de demoniū natura testatur. Scriptis et aliud christiane fidei defensionem continens: quem marcus antonio vero et fratri dicit. Antonio pio et filiis atq; senatuꝝ apologeticū pro religione christiana conscripsit. Item liberū de monarchia dei. Dialogum contra iudeos et trivophonem eorum principem doctorem illustrem. Item contra Martionem hereticum insignia duo cudit volumina. Item contra omnes hostes. Errat et aliud eiusdem: quod dicitur confutatio. Item aliud quod intitulatur psaltes. Item de anima in quo diversas questiones inseruit. Hic a crescente quodā christiani nominis blasphemō delatus: q̄ Christi fidei eēt secrator in p̄gamo aie ciuitate martyris palmarum adcessus est idibus aprilis. Hunc putant aliqui troglodytis abbreviatorem. Nec Hieronymus libro de virtutis illustribus.

De sanctis Tyburtio et Valeriano et Maximo martyribus. Cap. li.

Tyburtius valeria nus et maximus martyres passi sunt rome sub Almachio rebus prefecto. Eū enim brā ceciliavale rianū sposū suū et tyburtius ei in sūb.